

**Jak 1:22–25 – ur NT 1526**

<sup>22</sup>Görer effter oordhet och icke allena hörer thet, bedräghandes idher sielfua, <sup>23</sup>för ty ther någhor är allena oordzens hörare och icke görare, han är lijk them manne som sit lekamligha ansikte skodhar j speyelen, <sup>24</sup>ty thå han sigh skodhat hafuer, går han ther j frå och förgäter strax hurudana han war. <sup>25</sup>Men then ther skodhar vthi frijhetennes fulkommen lagh, och bliffuer ther inne, och är icke en glömsker hörare, vtan en görare, then samme wardher salugh vthi sin gerning.

<sup>22</sup>G<sup>i</sup>örer efter ordet å icke allena hörer ðet, bedräghandes ider s<sup>i</sup>älwa, <sup>23</sup>för ty ðär någhår är allena ordsens hörare å icke g<sup>i</sup>örare, hann är lik ðem manne som sitt lekamligha ansikte skôðar i speielen, <sup>24</sup>ty ðå hann sej skôðat haver, går hann ðär i frå å förg<sup>i</sup>äter strax hurudana hann war. <sup>25</sup>Men ðen ðär skôðar uti frihetennes fulkommen lagh, å bliwer ðär inne, å är icke en glömsker hörare, utan en g<sup>i</sup>örare, ðen samme warder salugh uti sin g<sup>i</sup>ärning.

a = alltid ”lj<sup>u</sup>st” som i *aha*, inte som i *va*d

ð = *th* som i eng. *them*

g = alltid ”hårt” som *gata*

gh = ”mjukt, släpande” som i danska

ł = tjockt *l*

ô = som i värmlänskans *kôl*, ett ljud mellan *å* och *ö*

w = som i engelska

ö = *ö* som i *hö*g, aldrig som i *hö*ra